

които бъха завързани за горния край на една подвижна дъска, спусната въ водата и закрепена о задния край на лодката. Тази дъска се нарича *кормило*, а човекътъ, който движи кормилото, се нарича *кормчия*.

Кормчията движеше кормилото ту къмъ лъво, ту къмъ дясното. Щомъ го завъртя къмъ лъво, лодката отива къмъ дясното; а като го завърти къмъ дясното, лодката отива къмъ лъво. И така кормчията управлява лодката.

Като доближиха до баните, тъзи които държеха лопатите, ги отпуснаха и лодката се спря. Тъзи човекъци погледаха какъ се къпимъ и слѣдъ малко възвиха лодката на страна и си отидоха.

Отъ кѫде сѫ дошли тъзи хора? — попитахъ азъ татя. — Отъ пристанището, каза тате; тѣ сѫ моряци отъ българския воененъ пароходъ „Надежда“ и дошли тук да се разходятъ.

Тате ми обѣща, че утрѣ ще ме заведе на пристанището, дѣто се спиратъ пароходите, за да го разгледамъ.

